

Türkü Gözlüm

– lokman-dasta · 20 Şubat 2010

Türkü gözlüm,

Yâdını aldım koynuma, sen gittiğinden beri,
Ellerim fikrimi okşar, içinde sen var gibi.
Gündüzleri örtüyorum, gecelerin üstüne,
Öpüyorum karanlığı, sanki giden sevgili...
Aşk bir nefeslik fısıltı, hayaline sır şimdi...

Türkü gözlüm,

Gözlerinin rengi oldu, türküler garip siyah,
Sesin uzaklarda değil, duyarım sazda nagah.
Konuşurum her perdede, dinlerim nağmelerde,
Sohbetimiz bitmiyor hiç, kâh bir türkü kâh semah.
Hayalin yoldaşım kaldı, sen inceden bir tamah...

Türkü gözlüm,

Ellerini bulamadım, hayalinde yalnızca,
Yokluğun fazlaca değil, ellerinden bir parça.
Belki de garip gelecek, kim bilir güleceksin,
Her şeyini yaşıyorum, bir şizofren tadında.
Hayat böyle değil midir? Bilerek aldanmaca...

Türkü gözlüm,

Sen aklınla kal uzakta, deliler derin küser,
Aldanma kuş selamına, bazen vedadan beter...
Akıllılardan öğrendim, susturdum deliliği,
Ah bilseydin neler sildim, mecnun gönülden neler,
"Bir" çok küçük olsa da, aşk tek kişilikmiş meğer.

Türkü gözlüm,

Yalnız senden değil gurbet, ayrıldım gerçeklerden,

Üstüm başım pek perişan, gemiler bana mesken...
Umut çocuklara oyun, ben düşlere yolcuyum,
Gerçekler sensizlik oldu, düşlerim bana yelken...
Okyanusu geçemezsem, bil ki ölmüştür seven.